Κισσεύς. Κίσσος.

Μεταφ. από Trophées Macédoniens

«Κατά συνέπειαν της γενικής μεταναστεύσεως οι Μακεδόνες της Ορεστίδος φαίνονται ότι κατέβησαν τον Αλιάκμονα από Ελιμιώτιδος μέχρι του βάθους του Θερμαϊκού κόλπου ως εισήλθον ούτω εις συνάφειαν και ακολούθως εις σύγκρουσιν με τους Θράκας της Πιερίας και της Ημαθίας. υπό Ad. Reinach εν R. Ét. gr. 1913 σ. 350-1.

Εις την χώραν αυτήν μας άγει η αρχαιοτέρα παράδοσις. ο λέων κατέρχεται από τον Όλυμπον, και ο Κάρανος εγένετο νικητής του Κισσέως. Αλλ' αν τον Κισσέα, γνωστόν ως βασιλέα της Θράκης, δεν είναι δυνατόν να τοποθετήσωμεν [illegible] εις το βάθος του Θερ-
1. μαϊκού κόλπου όπου η πόλις Κίσσος ιδρύεται επί τη πρόποδας του όρους Κισσού (2). άλλαι παραδόσεις φανερώνουν

---

(2) Κισσής η Κισσεύς είναι το όνομα πολλών μυθικών βασιλέων της Θράκης, ιδίως του πατρός της Εκάβης ονομαζομένης (;) παρά τω Ευριπίδη «Κισσηίς». Εις Κίσσος συνεχωνεύθη ως υιός του Τημένου εις την γενεαλογίαν των Μακεδόνων βασιλέων· ευχαρίστως θα επίστευε ότι καθ' αρχάς Κισσεύς ήτο επώνυμον του Κισσού, θέσεως πολύ αρχαίας εις το μέσον της μεταξύ Θεσσαλονίκης και Αιγάς οδ., η επίκαιρον ορμητήριον των Μυγδόνων. Ουδέν παράδοξον ότι ο Πρίαμος έστειλε να ζητήση γυναίκα. [illegible] μία των Παιόνων συνεμάχει τω μία των άλλων γυ-

Κισσός Κισσεύς.

τον Κίσσανον σήμερον των Γρεζαν εναντίον του ωρόσιου (3) - - -
και ότι μετέπειτα τον Μίδαν βασιλέα της Ημαθίας. Το όνομα Κισσονία
αποδίδεται ιδίως εις την παραθαλασσίαν Μακεδονίαν ήτις εκτείνεται .. από
τον Αλιάκμονα, όθεν ήρχετο ο Κίσσανος, προς τον Αξιόν όπου ο Θρυξ βασι-
λεύς είχε τους εξαιρέτους κήπους των ρόδων. Έτσι αυτά τα ονόματα αναφέ-
ρονται εις την εποχήν της λατρείας των ζώων και των φυτών. Είναι γνωστά
αι εορταί των rosalia και του κισσού. Εν τη θρακική λατρεία και τη Δι-
ονυσιακή είναι γνωστόν ότι οι οπαδοί έκαμνον κατά το δέρμα εγχαράξεις και το
εχάραζαν επάνω εις το σώμα των (5)

γυναικών η Κασσάνδρα, φαίνεται ότι ήλθεν από την Χαλκιδικήν εις Παγγαίον. Ο Κισσός
ήτο ιερός εις τους Μακεδόνας της Πιερίας ως και εις τους Θράκας του Παγγαίου και εκ
τούτου φαίνεται ότι ο Perdrizet δεν παραδέχεται εν τούτοις τα σύμβολα
ως γνωρίσματα και σύμβολα των Διονυσιακών Θρακών. ..τοι ο Αρριανός ανα-
φέρει την χαράν των Μακεδόνων αντικρύζοντες τον κισσόν εις το όρος Μηρόν
το οποίον εδέσποζε της Νύσης των Ινδών την οποίαν ίδρυσε ο ίδιος ο Βάκχος. Και του-
τον δεν είχαν την ευχαρίστησιν να ίδωσι από της αναχωρήσεως των εκ Μακεδονίας.
(Αρριαν. Αναβ. V 2.5). - Άλλη απόδειξις του σεβασμού των Μακεδόνων προς τον κισσόν είναι
η προσπάθεια του Αρπάλου επιτρόπου των οικονομικών του Αλεξάνδρου να φυτεύση κισσούς εις
την Βαβυλώνα (Θεοφρ. IX 4.1)

(3) Abel σ. 407. (Διόσκουροι και Σειληνοί) (4) Perdrizet BCH 1895 όπου παραπέμπει εις W. Tomaschek. Brumalia und Rosalia nebst Bemerkungen über d. bessischen Volkstamm (Vienne 1868)

(5) Perdrizet BCH 1911 σ. 114.